

her er fremhævet, at der maa anvendes den største Paapasenhed fra Veterinærpolitiets Side, for at der ikke skal kunne angives nogen Grund til, at Forbud bliver nedlagt i England. Men er det da beroligende, at Veterinærpolitiet i Esbjerg ikke er i Esbjerg, men i Varde? Det vil jo springe i Øinene, at navnlig i denne Tid kan Eneen forhindre Forbindelse mellem Varde og Esbjerg, saa det bliver umuligt for Dyrslægen at komme tilstede. Det synes derfor at maatte være ikke blot ønskeligt, men ogsaa en rimelig Fordring, at vedkommende Dyrslæge tager Ophold i Esbjerg og ikke i Varde. Den Lønning, han har for at udføre disse Forretninger, er virkelig saa fuldt tilstrækkelig, at han ikke behøver at tage noget Hensyn til sin øvrige Praxis; thi naar en saadan Mand har 8,000 Kr. om Aaret, maa det dog anses for at være en ganske forfvarlig Godtgørelse for Udførelsen af de Forretninger. Endnu skal jeg her henlede Opmærksomheden paa, at Taxten for at syne Kreaturerne selvfølgelig her er højere end andetsteds; den er omtrent dobbelt saa høj i Esbjerg som i Aarhus. Der er vel ingen særlig Grund dertil, og derfor vil jeg haabe, at den ærede Minister ogsaa vil tage dette lille Spørgsmaal under Overveielse. Jeg kommer nu til Havnepengene, som ere 4—15 Gange saa høje i Esbjerg som i Aarhus. Hver Gang et Skib gaar ind og ud af Esbjerg Havn, skal der pr. Ton af Skibets fulde Drægtighed erlægges 15 Ore, medens Taxten i Aarhus er 4 Ore og i Frederikshavn 6 Ore. Følgen heraf bliver, at naar et Skib som „Niberhus“ med 417 Tøns Drægtighed gaar ind og ud af Esbjerg Havn, skal der erlægges en Afgift af 125 Kr. 10 Ore, medens Taxten i Aarhus er 33 Kr. 36 Ore, i Frederikshavn 50 Kr. 4 Ore. Det samme Forhold er tilfælde for andre Havneafgifter i Esbjerg. Ballastpengene ere 5 Gange saa høje i Esbjerg som i Aarhus. Rjølhalingspengene (naar et Skib vil reparere) ere 10 Gange saa høje i Esbjerg som i Aarhus, og Afgiften erlægges pr. Dag. Den Afgift, der erlægges af et Skib, naar det henligger en vis Tid i Havnen, er 15 Gange saa høj i Esbjerg som i Aarhus, og denne Afgift erlægges pr. Uge. Følgen deraf er, at naar et Skib som „Niberhus“ vil foretage en større Reparation, vil Afgiften, hvis det henligger f. Ex. 3 Uger i Havnen, i Aarhus være 43 Kr. 79 Ore, medens den i Esbjerg vil være 437 Kr. 85 Ore. Vareafgiften er gennemgaaende for alle Varer dobbelt saa høj i Esbjerg som i Aarhus, og gennemgaaende for alle Varer 4 Gange saa høj i Esbjerg som i Frederikshavn. Jeg skal kun nævne de vigtigste Udførsels- og Indførselsartikler. For alt Korn er Vareafgiften 4 Gange saa høj i Esbjerg som i Aarhus, for Kreaturer er den 1½ Gang saa høj i Esbjerg som i Aarhus, og ligeledes ikke saa lidt højere i Esbjerg end i Frederikshavn. For Smør er Forholdet omtrent det Samme.

For Ug er Vareafgiften dobbelt saa høj i Esbjerg som i Aarhus, for Lømmer over dobbelt saa høj i Esbjerg som i Aarhus, for Uldvarer, Manufakturvarer og Lignende dobbelt saa høj i Esbjerg som i Aarhus, og for alle de Varer, hvoraf Afgiften beregnes efter Værdien, f. Ex. Kaffe, Sukker og lignende Varer, er den altid dobbelt saa høj i Esbjerg som i Aarhus eller i Frederikshavn eller i Kjøbenhavn. Dertil kommer endnu, at der for Frederikshavn er et Par Til lægsbestemmelser, som synes mig at kunne være overordentlig passende for Esbjergs Vedkommende, idet de nemlig have Hensyn til Exporten, til den gennemgaaende Trafik. Der er den Bestemmelse, at for gennemgaaende Gods, der fra Skib oploses i Jernbanevogne til videre Forsendelse, eller som fra Jernbanevogne til videre Forsendelse afsendes i Skib, erlægges Vareafgiften kun halvt; det er en Nedsættelse af 50 pCt. Og for gennemgaaende Gods og Kreaturer, som ad Jernbanen føres til Frederikshavn, indløbes i Skib og videre forsendes til Gøteborg, ligesom omvendt, erlægges slet ingen Vareafgift. Disse Bestemmelser, synes mig, kunde passe særlig for Esbjerg som udelukkende Exporthavn. Dernæst maa jeg omtale de særlige Forhold ved Esbjerg Havn og skal da kun sige et Par Ord om Havnebestyrelsen, for derved at oplyse, hvorledes Forholdene ere for Skibsfarten, for de Skibe, der i det Hele have Lyst til at gaa ind til Esbjerg. Esbjerg Havnebestyrelse er ikke i Esbjerg, men i Kjøbenhavn. Det er dermed klart, at naar der skal afgjøres Noget af Betydning, og man i Esbjerg skal forhandle med vedkommende — Vandbygningsdirektør, Dr. Statsraad Carlsen heri Kjøbenhavn — saa vil enten Beslutningen komme for sent, eller ogsaa kan man ikke tilstrækkelig oplyse, hvorledes Forholdene virkelig ere paa Stedet. Naar man nu ved alle andre Havne, selvfølgelig ogsaa de andre Statshavne, Helsingør og Frederikshavn, har Bestyrelsen paa Stedet og tillige har i Bestyrelsen to af Byens Borgere, for desto mere alsidig at kunne varetage begrundede skæbne Interesser, maa det vel ogsaa anses for baade rimeligt og begrundet, at Esbjerg fik sin Havnebestyrelse i Esbjerg, og at der i den optoges to Mand fra Byen, som vare særlig inde i Forholdene vedrørende Havnen. Dernæst ere Forholdene ikke saadanne i Esbjerg, at den som Havneby kan opstøde de blot rimelige Fordringer, som Skibsfarten maa stille til den. Hvad der her er af Pakhuse og lignende Etablissementer, tilhører det forenede Dampskibsselskab. Andre ere fuldstændig husvilde. Fremdeles, naar en Skibsfører gaar ind til Esbjerg Havn, skal han med sine Papirer til Varde. Politimester og Dyrighed ere ikke tilfælde i Esbjerg, men i Varde. For saadanne Tilfælde som Forevisning af Logbogen, i Tilfælde af Sprotest, Besværing i Søneringsager, Forhyring af Styrmand og Lignende har